

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi P. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn.
akt I Aca 1753/23

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych 28 listopada 2024 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 26 kwietnia 2024 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku) Skarżący wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania
sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Gdańsku w sprawie o sygn. akt I Aca 1753/23

w ramach której domagał się zadośćuczynienia pieniężnego i zwolnienia od opłaty
sądowej od wniesionej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W myśl art. 6 ust. 2 pkt. 1 u.s.p.p. skarga powinna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy.

Stosownie do art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 u.s.p.p. sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków

Skarga wywiedziona przez Skarżącego nie spełniała wymagań o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt. 1 u.s.p.p. Skarga zawiera jedynie żądanie przyznania Skarżącemu zadośćuczynienia pieniężnego, co nie jest równoznaczne z żądaniem stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p., wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 1 u.s.p.p. odrzucił skargę.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c.

Ł.n

[a.ł.]

